

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מדינת ישראל

תיק חיצוני: 464430/2014

1

בפני כבוד השופט עמית מיכלס

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

שחר מנדלמן, עו"ד
ש"ד שאל חלק 35, ת.ד. 33772 ת"א
טל: 03-6966242
פקס: 03-6960966

נאשמת

2

הכרזת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982, אני מודיע בפתח החלטתי כי החלטתי לזכות את הנאשמת מהעבירות המיוחסות לה.

3

4

כתב האישום

5

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של חבלה במזיד ברכב – עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז – 1977 (להלן: "החוק"); הפרעה לשוטט במילוי תפקידו – עבירה לפי סעיף 275 לחוק; איומים – עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

9

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 21.10.14 נהגה הנאשמת בכביש 4 לכיוון צפון, כאשר בסמוך לה נהג השוטט דניאל חברה (להלן: "השוטט") בניידת סמויה. בשלב מסוים ומשהבחין השוטט שהנאשמת אוחזת במכשיר סלולרי בידה, כרו לה לעצור בצד. משלב זה מתוארים בכתב האישום מעשיה של הנאשמת באופן הבא:

14

א. "בתגובה לבקשתו של השוטט", עברה הנאשמת לנתיב הימני, האיצה את נסיעתה, דבר שגרם לשוטט להאיץ את מהירות נסיעתו עד ששוב נסע במקביל לנאשמת וכרו לה פעם נוספת לעצור. משחמשיכה הנאשמת בנסיעתה, עקף השוטט את רכבה של הנאשמת "יחסם את דרכה תוך שהנאשמת פוגעת בחלק האחורי של הניידת".

18

ב. בשלב שהשוטט יצא מהרכב והלך לכיוונה של הנאשמת, חסיטה הנאשמת את ההגה והחלה להימלט מהמקום.

20

ג. הנאשמת המשיכה בנסיעתה והשוטט נסע בעקבותיה. בשלב מסוים "תחל השוטט לחסום את דרכה של הנאשמת כאשר הנאשמת ממשיכה בנסיעה עד שפגעה בחלקה השמאלי האחורי של הניידת (או נעצרה)".

21

22

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מדינת ישראל

תיק חיבוי: 464430/2014

- 1 ד. השוטף יצא מרכבו, פתח את דלת רכבה של הנאשמת והודיע לה שהיא עצורה.
 2 בתגובה צעקה הנאשמת על השוטף וקללה אותו במלים: "בן זונה, למה עצרת אותי,
 3 לא עשיתי שום דבר, אתה תראה מה אני אעשה לך".
 4 ה. לאחר שהשוטף הכניס את הנאשמת למושב האחורי בניידת, נשכבה הנאשמת על
 5 המושב ובעטה ברגליה על שמשות הדלת האחורית.
 6 ו. בשלב כלשהו במהלך האירוע אמרה הנאשמת לשוטף: "אתה עוד תראה, אני אתלונן
 7 נגדך שניסית לאנוס אותי, אתה לא יודע מי אני".
 8
 9 על פי הניסיון, כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נגרם לניידת נזק במגן האחורי, בכנף האחורית
 10 השמאלית, בדלת האחורית השמאלית ובדלת הקדמית השמאלית. שווי הנזק 5150.02 ₪.

התשובה לאישום

- 13
 14 2. בתשובה מפורטת לאישום, שהוגשה בכתב, לא כפרה הנאשמת בעובדה שהיא נתגה ברכב
 15 כמתואר בכתב האישום ואף לא כפרה בכך שאחזה בידה במכשיר הטלפון הנייד שלה בעת שנתגה.
 16 הנאשמת אף הודתה שהבחינה שרכב שנטע בסמוך אליה כרו במערכת הכריות. לצד זאת טענה שלא
 17 ידעה שמדובר ברכב משטרתית בהעדר סימנים מזוהים כמו ציקלקה (בעברית – צפירור) או לוחיות זיהוי
 18 משטרתיות, אלא סברה שמדובר ברכב הצלה שביקש שיפנו לו את הדרך. משכך, סתתה הנאשמת
 19 מחדרך על מנת לפנותה לטובת רכב החצלה, כל זאת מבלי שהאיצה את מהירות נסיעתה. משחבונה
 20 הנאשמת שעליה לעצור ופנתה לכיוון שולי הדרך, "חתך" השוטף את נתיב נסיעתה והרכבים התנגשו.
 21 הנאשמת לא כפרה כאמור בעובדה שרכבה פגע ברכב המשטרתית, אולם טענה שמדובר באירוע פגיעה
 22 אחד בלבד, ולא בשני אירועים נפרדים כפי שטען השוטף. כמו כן טענה שהפגיעה לא הייתה מכוונת,
 23 אלא נגרמה כתוצאה מחסימת נתיב נסיעתה על ידי השוטף. הנאשמת כפרה בכך שנמלטה מהמקום.
 24 בכל הנוגע לשלב בו נעצרו הרכבים, טענה הנאשמת שהשוטף פתח את דלת רכבה, ובעוד היא צועקת
 25 תפס אותה בכוח בידה, משך אותה עוד לפני שהספיקה לשחרר מעליה את חגורת הבטיחות וקלל
 26 אותה. לאחר שאפשר השוטף לנאשמת לשחרר מעליה את חגורת הבטיחות, משך אותה בחוזקה
 27 החוצה, סובב ודחף אותה בעוצמה עם פניה לכיוון המכונית ואזק אותה, תוך שהמשיך לקללה.
 28 טענת הנאשמת היא שכתוצאה מהאלימות שהופנתה כלפיה מצד השוטף היא נפגעה בידה הימנית,
 29 שאף גובסה בחמשך, ונגרמו לה המטומות (בעברית - צרורות דם) בחלקים שונים בגופה.
 30 הנאשמת הודתה שאמרה לשוטף שהיא לא עשתה דבר ושאלה מדוע היא עצורה, אולם הכחישה
 31 שקללה אותו. עוד טענה שעד לשלב בו נאזקה ונרדה לרכב המשטרתית, לא הזדהה השוטף בפניה ולא
 32 ציין את חסיבה לעיכובה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מדינת ישראל

תיק חיצוני: 464430/2014

1 אשר להמשך ההתרחשות בתוך הניידת טענה הנאשמת שהשוטר גרר אותה לניידת הסמויה, ותך
2 שקלל אותה, סגר עליה את דלתות הניידת, לא אפשר לה לצאת מהרכב הסגור או לפתוח חלון על מנת
3 שייכנס אויר ואף זרק את נעליה לכיוון הכביש. לדבריה, רק בשלב זה נעתר השוטר לבקשתה וחציג
4 לה את תעודת השוטר שלו.

5 בכל הנוגע לאמידות המיוחסות לה, טענה הנאשמת שהיא אכן אמרה לשוטר שתתלונן נגדו במח"ש
6 על שהטרד אותה מינית לאחר שכיהנה אותה "שרמוטה", אולם הכחישה שאמרה שתתלונן נגדו על כך
7 שניסה לאנוס אותה.

8

9

סקירת ראיות ומהימנות

10

11 3. אין חולק שבמועד ההתרחשות היו במקום הנאשמת והשוטר בלבד (ראו גם ת/13 ות/14 –
12 דוחות פעולה מהם ניתן ללמוד שיתר השוטרים הגיעו למקום לאחר האירוע). מכאן, שעיקר הדין
13 יעסוק בפגעים הקיימים בין גרסת השוטר לבין גרסת הנאשמת.

14 עוד העידו מטעם התביעה שוטרים נוספים שהגיעו למקום בהמשך לבקשת השוטר, וכן שוטרים
15 שהעידו על שראו בשלב בו הובאה הנאשמת לתחנת המשטרה.

16 בנוסף הוגשה חוות דעת ממנה ניתן ללמוד על הנזק שנגרם לניידת המשטרתית (ת/10). יצוין שבחוות
17 הדעת לא חוזר הנזק שנגרם לצמיג הניידת אולם מדוח פעולה של השוטר בניטה, שהגיע למקום לאחר
18 ההתרחשות, עולה שאכן נגרם לצמיג נזק שהצריך החלפתו בשטח (ת/13).

19 במסגרת פרשת הגנה העידה מלבד הנאשמת גם אמה, ששיכחה אור בעיקר על מצבה הגופני והנפשי של
20 הנאשמת לאחר האירוע. כמו כן הוצגו צילומים שצולמו על ידי האם, המתעדים את גופה של הנאשמת
21 וכן מסמכים רפואיים שונים במטרה לחזק את מצבה מיד לאחר האירוע.

22

23 4. כפי שניתן לראות מתיאור העובדות בכתב האישום בחשוואה לתשובת הנאשמת לכתב
24 האישום, חלקים רבים מהאירוע אינם נתונים במחלוקת עובדתית.

25 הנאשמת והשוטר תיארו את ההתרחשות בשטח, מטבע הדברים, כל אחד מנקודת מבטו, וניתן לומר
26 שבמספר נקודות התיישבו תיאוריה של הנאשמת את שהתרחש בשטח, מבחינה עובדתית, עם תיאוריו
27 של השוטר.

28 ואולם, כפי שנראה להלן, כל אחד מהם נתן לעובדות פרשנות אחרת.

29 למרונת העובדות שאינן שנויות במחלוקת, עדיין נותרו בין הצדדים פגעים עובדתיים משמעותיים, כמו
30 למשל בשאלה האם השוטר עצר את רכבה של הנאשמת פעמיים והאם רכבה של הנאשמת פגע בניידת
31 פעמיים, כגרסת השוטר, או שמא הייתה עצירה אחת ופגיעה אחת, כטענת הנאשמת.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מדינת ישראל נ

תיק חיצוני: 464430/2014

- 1 על מנת שלא להקדים את המאוחר, אתייחס לשאלה זו בהרחבה בחמשן. עם זאת אומר כבר עתה
2 שבכל אותן נקודות שבמחלוקת העדפתי לקבל את גרסת הנאשמת.
- 3
4
- 5 5. **עדות השוטרי** - השוטרי תיאר במהלך עדותו לפני את שתיאר בדוח הפעולה אותו ערך מיד
6 לאחר האירוע (ת/7), שעל פיו הוכן כתב האישום. עם זאת מצאתי מספר תורים ותמיהות בעדותו, כמו
7 למשל בשאלה כיצד נגרמו לנאשמת תבלות בגופה.
- 8 כמו כן התרשמתי שבמהלך עדותו השתמש השוטרי לא אחת ב"כותרות" מבלי יכולת נאו רצון) לפרטן
9 או להסבירן. כך למשל טען השוטרי שהנאשמת סיכנה את הנוסעים בכביש (פרוטוקול עמ' 5 ש' 2:
10 "התחילה לנסוע מהר במקום לעצור בצד, תוך שהיא מסכנת את הנחגים בכביש"), אולם מעבר לכך
11 לא פירט – לא בדוח הפעולה ולא בעדותו – כיצד בא הדבר לידי ביטוי. לפיכך ניתן לראות בדבריו אלו
12 של השוטרי משום הגומה והעצמה של התנהגות הנאשמת. נוסף על כך, ככל הנראה במסגרת לצמצם
13 את חלקו באירוע, לא מסר השוטרי פרטים חשובים במהלך עדותו. דוגמא לכך היא אי מסירת תוכן
14 הקללות לאחר שהודה שיתכן שאף הוא קלל את הנאשמת באירוע. במקרה זה לא אוכל לזקוף
15 "שכחה" זו לחלוף הזמן וזאת ממספר נימוקים. האחד, השוטרי זכר פרטים רבים אחרים, מהם
16 שוליים, במהלך עדותו. השני, למרות שאמר גם לחוקר מח"ש שיתכן שקלל את הנאשמת, לא מסר
17 גם להם פרטים נוספים על כך. אציין שלמרות שנערכה חקירת מח"ש לגבי האירוע, מסיבה לא ברורה
18 לא הוגשו לעיוני חומרי חקירה מתוך חתיק, ובכלל זה גרסאות השוטרי והנאשמת.
- 19
- 20 נוסף על כך מצאתי שחשוטרי לא היה החלטי בתשובותיו לחלק מהשאלות שנשאל ולא אחת אף מסר
21 תשובות סותרות, תשובות שנאמרו כלאחר יד או תשובות שהיו מבוססות על הנחות ולא על חמיצאות.
22 עוד טרם אכנס לעובי הקורה ועל מנת להמחיש התרשמתי זו, די אם אפנה לשלל גרסאותיו של השוטרי
23 בתשובה לשאלה האם הוא ביקש מהנאשמת לצאת מהרכב, או שמא הוציאה מרכבה בכוח מיד לאחר
24 שהגיע אליה, כפי שטענה הנאשמת. תחילה טען שלאחר שהודיע לנאשמת שהיא עצורה, ביקש ממנה
25 לצאת מרכבה על מנת שתזדהה – (פרוטוקול עמ' 6 ש' 10). ואולם, גרסה זו עומדת בסתירה לתיאור
26 שמסר השוטרי בת/7, בו תיאר שלאחר התאונה הוא הגיע לרכבה של הנאשמת, פתח את הדלת, הודיע
27 לה על מעצרה (תוך שטיען שציין בפניה כל העבירות שביצעה – גרסה תמוהה כשלעצמה לאור העובדה
28 שטיען שהנאשמת השתוללה וצרחה). בחמשן, כאמור, תיאר שהנאשמת "המשיכה בקללות וצרחות
29 תוך כדי התנגדות" (התנגדות למה?:) "ונאלצתי להשתמש בכוח על מנת להוציא אותה מהרכב...".
30 כלומר – לא רק שאין בדוח זכר לכך שחשוטרי ביקש מהנאשמת לצאת מרכב, אלא שלאור הנסיבות
31 שתיאר, ובכלל זה ההשתוללות והקללות שלדבריו לא פסקו, קיים ספק האם בכלל היה יכול לבקש
32 ממנה לצאת. בחקירתו הנגדית חזר השוטרי על גרסתו לפיה ביקש מהנאשמת לצאת מרכב (עמ' 19 ש'

בית משפט שלום בראשון לציון

ת"פ 15-08-48714 מדינת ישראל

תיק חניוני: 464430/2014

22), אולם משעומת עם דוח הפעולה, אמר לבסוף שהוא אינו זוכר אם ביקש ממנה לצאת או לא (עמ' 20 ש' 1). בהמשך תיקן שוב תשובתו כש אמר: "אני מניח שביקשתי ממנה, היא סירבה" (עמ' 20 ש' 17). (אדגיש – לא מן הנמנע שבחלוף זמן כה רב מיום האירוע לא יזכור השוטר פרט כזה או אחר, שחרי אין עסקינן במבחני זיכרון וסביר שהשוטר טיפל מאז במקרים רבים נוספים. הדברים הובאו רק לצורך המחשת התרשמותי לפיה קיים קושי לקבל במקרה זה את גרסת השוטר בהיותה לא מדויקת, משתנה ולא תחלטית.

7
8. עדות הנאשמת - מנגד, התרשמתי שהנאשמת העידה על הדברים כהווייתם, דיברה בשטף וניכר שסיפרה את שחזרתה מתוך זיכרונה, שלא לומר מתוך כאבה. אין ספק שמבחינתה של הנאשמת מדובר באירוע חריג, שאיננו חלק מעולמה, ומשכך, העובדה שזכרה כל פרט ופרט מהאירוע אינה מפתיעה. תשובותיה הארוכות והמפורטות, נאמרו באכזבה אחת, מבלי שעצרה במהלך שטף הדיבור לחשוב או להתלבט מה עליה להגיד. גרסתה של הנאשמת נותרה עקבית גם כאשר נזכרה בפרט מסוים עליו לא ספרה וקפצה לצורך כך לחלק אחר של הסיפור על מנת להשלימו. הנאשמת לא ניסתה להתחמק בתשובותיה והיא הותירה בי רושם אמין.

דיון

האם הייתה הצדקה לעצירת רכבה של הנאשמת

7. אין מחלוקת בין הצדדים שהנאשמת אחזה בידיה את מכשיר הטלפון חנייד שלה. השוטר טען שהבחין בכך שהנאשמת קידבה את המכשיר לפיה (רמו לכך שאולי דברה בטלפון). הנאשמת לא חלקה על כך והסבירה שהיא רצתה להשתמש ביישומון "google maps", שישנה אפשרות לחמילו באמצעות קולו של המשתמש, שכן היא לא הכירה את הדרך ולא ידעה היכן עליה לסטות מהכביש (פרוטוקול עמ' 46 ש' 29-24). לפיכך, ומשהבחין השוטר בנאשמת מבצעת עבירת תנועה, קמה לו סמכות, שלא לומר חובה, לטפל בעבירה בה הבחין (ואף לעצור את רכבה של הנאשמת לצורך כך). השאלה היא האם הדרך בה נהג השוטר לעצור את הרכב הייתה הדרך הנכונה והמתאימה בנסיבות העניין.

8. נוסף על השימוש בטלפון חנייד, כתב השוטר בת/7 ואף טען בעדותו שהנאשמת נסעה "בצורה מאוד פראית". השוטר לא הרחיב בנקודה זו ולא תיאר כיצד בא הדבר לידי ביטוי או על מה התבססה מסקנתו זו. נוסף על כך אציין שלתיאור של השוטר במהלך עדותו, לפיו הנאשמת נסעה כשהיא "יחותכת לימין ולשמאל" (פרוטוקול עמ' 7 ש' 15), אין כל אחיזה בת/7. תמיחה נוספת עולה מהעובדה

בית משפט שלום בראשון לציון

ת"פ 15-08-48714 מדינת ישראל -

תיק חיצוני: 464430/2014

1 שחרף טענת השוטר שהנאשמת נהגה בצורה פראית, וחרף העובדה שנהג אחריה, לדבריו, במשך מספר
2 דקות (פרוטוקול עמ' 15 ש' 14), הוא לא מצא לנכון לבדוק שמא מדובר ברכב גנוב והאם מדובר בנהגת
3 מועדת או בעבריינית שמנסה לחמוק מהמשטרה (ראו דברי השוטר בעמ' 27 ש' 32-24). תמיחה זו
4 מתבססת על דברי השוטר עצמו שאמר "...שאתה מסמן למישהו לעצור (והוא - ע.מ.) לא עצר או
5 אתה מסיק משהו אחר, נהג שלא נענה לקריאות שוטר יש לו... (המשך המשפט לא גרסם, אולם דומה
6 שהכוונה היא למלים "יש לו מה להסתיר" או "יש לו סיבה לכך" - ע.מ.)" (פרוטוקול עמ' 18 ש' 23-
7 24). כלומר גם השוטר מסכים שבסיבות שתוארו על ידו מדובר באשה שאולי יש לה מה להסתיר,
8 אולם הוא בוחר שלא לבדוק את פרטיה. אי בדיקת הפרטים נמשכה גם בהמשך, בשעה שהשוטר
9 המתן לניידת הנוספת במשך כ-15-10 דקות (ראו דברי השוטר פרוטוקול עמ' 28 ש' 2 וכן עמ' 29 ש' 7).
10 בבסיבות הללו ספק בעיני האם אכן נהגה הנאשמת ב"צורה פראית" וספק גדול עוד יותר האם סיבת
11 הורדת רכבה מהכביש הייתה צורת נהיגתה.

12

13 האם הנאשמת זיחנתה את הרכב כרכב משטרתי ובשוטר שמנסה לעצור אותה?

14

15 9. השוטר נהג, כאמור, בניידת מוסוויט, כלומר רכב שאין עליו כל סימן מזוהה שהוא רכב
16 משטרתי, עד לשלב בו מתקבלת החלטת לחשוף אותו. לאחר שהבחין בנאשמת מבצעת את עבירת
17 התנועה, תיאר השוטר את שהתרחש בשניות הראשונות של האירוע כך: "כרוזתי לה לעצור בצד
18 וסימנתי לה עם היד להיכנס לנתיב הימני. הגברת התחילה להגביר מהירות, התחילה לנסוע מהר
19 במקום לעצור בצד... אני רוצה לציין שבמהלך הנסיעה ממתי שזיהיתי את העכירה נסעתי אחריה עם
20 פליקרים סירנה" (פרוטוקול עמ' 5 ש' 22 עד עמ' 6 ש' 5).

21 כלומר, האופן בו "הזדהה" השוטר בפני הנאשמת, בשלב הנסיעה המחירה בכביש 4 היה באמצעות
22 הפעלת אורות, בחלק הקדמי של הרכב - לא ברור באיזה צבע - שימוש בכריזה וסימון באמצעות ידו.
23 הנאשמת כאמור, שמעה את הכריזה, אולם לטענתה לא הבינה את המלל שנאמר והאם חזברים
24 שנאמרו כוונו אליה. כמו כן לא הבינה שאכן מדובר ברכב משטרתי. על כך יש לחוסיף עובדה נוספת,
25 שאינה שנויה במחלוקת, והיא ששני הרכבים נסעו במהירות גבוהה יחסית בכביש שהינו כביש מהיר.
26

27 10. הנאשמת, כאמור, לא הכחישה שהבחינה ברכבו של השוטר, אולם לדבריה סברה שמדובר
28 ברכב הצלה שמבקש שיפנו לו את נתיב הנסיעה. ולדבריה "...באיזה שהוא שלב הבחנתי שיש מכונית
29 שמנסה, שנמצאת ממש במקביל אלי, מכונית רגילה, לא היה לה שום סממן של שוטר ניידת או כל
30 דבר כזה אלא לוחית רישוי צהובה" (פרוטוקול עמ' 47 ש' 3-1). מנקודת מבטה של הנאשמת, הרכב
31 ניסה לפנות לנתיב בו נסעה ועל מנת למנוע פגיעה, היא סתתה לנתיב השמאלי. לחפתעתה, הרכב סטה
32 אף הוא לנתיב השמאלי ונצמד אליה מאחורה. בשלב זה כרוז לה תנהג אולם היא לא הבינה את הנאמר.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מדינת ישראל פ

תיק חיצוני: 464430/2014

- 1 מאחר שתשבה שמדובר ברכב הצלה, סברה שהוא רוצה שתמנה לו את הדרך, ולפיכך פנתה לנתיב
2 האמצעי. בשלב זה היישומון אף אמר לנאשמת שהיא צריכה לפנות ימינה לכיוון כביש 431 ומשפנתה
3 ימינה (מעשה שבאמור התפרש על ידי השוטרים כניסיון לברוח ממנה), פנה אחריה גם הרכב, דבר
4 שהפתיע אותה. רק בשלב זה הבינה הנאשמת ככל הנראה שיתכן שהרכב שנוסע מאחוריה רוצה שהיא
5 תעצור. משניסתה לעצור בצד, האיץ השוטרים את מהירות נסיעתו וחסם אותה, מה שחובל, לדבריה,
6 לחתגשות בין הרכבים (ראו דברי הנאשמת בעמ' 47).
- 7
- 8 11. נשאלת השאלה האם נמצב דברים זה מצופה מאורח לתבחין ולחבין שרכב שנוסע אחריו הינו
9 רכב משטרה ושהשוטרים שנמצא בתוך הרכב מסמן לו לעצור בצד. לאור העובדות שהוצגו לפני במקרה
10 הנוכחי, דומני שיש להשיב על שאלה זו בשלילה.
11 להלן אבחן את סימני הזיהוי של הרכב ושל השוטרים אחד לאחד.
- 12
- 13 השימוש בפליקרים - השוטרים עצמו חעיד שכאשר נהג בכביש 4 והכחין בנאשמת, המרחק ביניהם היה
14 2-3.5 מטר (פרוטוקול עמ' 6 ש' 31). גם אם אצא מתוך נקודת הנחה שלאור חלוף הזמן לא דייק השוטרים
15 באומדן זה, עדיין ניתן לתבין מדבריו שהמרחק בינו לבין הנאשמת היה מרחק קטן. יתכן שמטרת
16 השוטרים, שתאיר מרחק קטן בין הרכבים, הייתה להמחיש את העובדה שהיה ביכולתה של הנאשמת
17 לשמוע את הוראותיו לעצור בצד דרך מערכת הכריזה. מנגד, המרחק הקטן בין הרכבים מעורר ספק
18 האם היה ביכולתה של הנאשמת לתבחין בפליקרים הממוקמים בחלק הקדמי של הרכב (עדות
19 השוטרים, פרוטוקול עמ' 10 ש' 23-24), עובדה שגם השוטרים הסכים לה במהלך החקירה הגדית
20 (פרוטוקול עמ' 10 ש' 30).
- 21
- 22 השימוש בסירנה - השוטרים מסר בנדחתו שנסע אחרי הנאשמת תוך שהפעיל סירנה (פרוטוקול עמ' 7
23 ש' 11). ואולם, אין בעובדה זו כדי לסתור את גרסת הנאשמת לפיהם סברה שמדובר ברכב הצלה,
24 שכידוע גם לו יכולה להיות סירנה.
- 25
- 26 השימוש בצ'קלקה - משנשאל השוטרים האם הייתה ברשותו גם צ'קלקה, השיב בחיוב, אולם הסביר
27 שהיא הייתה מונחת במושב האחורי של הרכב, באופן שבמהלך הנסיעה לא הייתה לו גישה אליה וחוא
28 לא רצה לסכן את חייו כדי להוציאה (עמ' 11 ש' 2 ואילך).
- 29 במאמר מוסגר אציין שדומה שמכל הסממנים המזהים נידת משטרה, דווקא האור הכחול - אזום
30 מקושר יותר מכל עם משטרת ישראל ומבדיל בין נידת משטרתית לבין רכבים אחרים – בין אם רכבי
31 הצלה ובין אם רכבי ביטחון – המצויים במקומות רבים ברחבי הארץ. למרבה הצער לא נעשה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מזינת ישראל נ

תיק חיצוני: 464430/2014

- 1 בצ'קלקה כל שימוש במהלך האירוע. כמו כן, חותרתה בקרן זווית, במקום לא נגיש, עשויה אף
2 להצביע על חוסר החשיבות שייחס השוטר לאמצעי זה.
3
- 4 השימוש בכריזה – הנאשמת, כאמור, לא הכחישה ששמעה את הכריזה אולם טענה שלא הכינה האם
5 הדברים שנאמרו כוונו אליה, ואם כן, מה היה תוכנם. אציין שבמהלך הדיון לא התמקדו הצדדים
6 בתוכן הדברים שכרו השוטר לנאשמת. נקודה זו שבמחלוקת לא נתמכת בראיה אובייקטיבית כלשהי
7 ועל כן מצאתי שיש לתת לנאשמת ליהנות מחספק ולקבל את גרסתה.
8
- 9 סימון לנאשמת לנאשמת באמצעות הידיים - השוטר אכן הסביר שסימן לנאשמת לעצור בצד באמצעות
10 אצבעו (פרוטוקול עמ' 12 ש' 1-12), אולם הצדדים לא העמיקו ולא מיקדו שאלותיהם באופן הסימון.
11 בנוסף, נוכח יריעת המחלוקת המצומצמת, עצם הסימון בידיים יכול להשתלב גם עם גרסת הנאשמת
12 לפיה סברה שמדובר בהגה רכב הצלה שמבקש ממנה לזוז הצדה כדי לפנות לו את הדרך.
13
- 14 מדיו של השוטר - השוטר טען שהנאשמת הבחינה בו שהיה לבוש מדים (פרוטוקול עמ' 7 ש' 1 וכן עמ'
15 19), כשהכוונה היא למדים בצבע כחול כהה מאוד, כפי שלבש במהלך העדות, עם סמל משטרה על כל
16 זרוע (פרוטוקול עמ' 9 ש' 27-28). משכך, סבר השוטר שגם אם כל הסימנים האחרים לא הועילו, לא
17 יתכן שהנאשמת לא זיהתה אותו כשוטר לאור המדים שלבש:
18 ש. בהנחה שחיה לא יודעת שאתה רכב משטרה, והיא רק שומעת את הכריזה תסכים
19 איתי שהיא יכולה להסיק שלא מדובר בהכרח בשוטר.
20 ת. הכל יכול להיות.
21 ש. יכול להיות רכב של זק"א
22 ת. אני מזכיר לך אתה (צ"ל "אני" – ע.מ.) שוטר עם מדים מולה.
23 (פרוטוקול עמ' 11 ש' 26-30)
- 24
- 25 הנאשמת טענה שלא הבחינה שמדובר במדים "של שוטר" עד לרגע שניגש אליה, ולכל היותר הבחינה
26 באדם שלובש מדים שתורים: "לא ראיתי שהוא לבוש מדי משטרה. ראיתי מישחו שלבש במדים
27 שתורים ולא זיהיתי באיזושהי צורה שהוא רוצה לעצור אותי" (פרוטוקול עמ' 47 ש' 22).
28 מאחר שממילא סברה הנאשמת שמדובר באיש כוחות ההצלה, יתכן שהעובדה שראתה אדם לובש
29 מדים התיישבה עם הנחתה שמדובר באיש כוחות ההצלה, גם אם לא קישרה אותו דווקא למשטרה.
30

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מדינת ישראל

תיק חיצוני: 464430/2014

1 לאור שבחנתי את טענות הצדדים, ספק בעיני עד כמה יכולה הייתה הנאשמת, בנסיבות המקרה,
 2 לחבחין שנהג הרכב לבוש מדים, תוך כדי נסיעה בדרך מחירה כשנייניה מופגנת קדימה, גם אם לרגע
 3 קט הסיטה מבטח לכיוון הרכב שנוסע במקרה הטוב במקביל אליה ובמקרה הפחות טוב מאחוריה.
 4 יש לזכור שבשלב הראשון הן השוטר והן הנאשמת ישבו כל אחד ברכבו. במצב דברים זה נשאלת
 5 השאלה עד כמה יכולה הייתה הנאשמת להבחין באותו סמל קטן על זרועו של השוטר, בהתחשב
 6 במהירות בה נהגו היא והשוטר. בחינתן שהשוטר נהג במקביל לנאשמת, כפי שציין השוטר עצמו,
 7 הייתה צריכה הנאשמת, מבחינה תיאורטית, לסובב את ראשה בתשעים מעלות ובאותו שבריר שניה
 8 לקלוט את אותו סמל קטן. גם הסברו של השוטר לפיו הנאשמת יצרה עמו קשר עין אינו יכול לעמוד.
 9 הנאשמת עצמה העידה שהבינה שנהג הרכב רוצה ממנה משחו ומכאן מתבקשת המסקנה שבהחלט
 10 יתכן שהביטה לעברו. כמו כן, ככל שהנאשמת הביטה לתוך עיני השוטר, הדבר מחזק את המסקנה
 11 שלא הביטה לעבר זרועו של השוטר, שם היה ממוקם ה"רמז" היחיד לכך שמדובר בשוטר.
 12 חשוב לציין שהדין בנושא חמדים לא התמקד בשאלה האם בשעה שהשוטר ישב ברכב יכולה הייתה
 13 הנאשמת לחבחין בסמל המשטרה על זרועו, או שמא הסמל היה מוסתר על ידי דלת הנהג.
 14
 15 12. למעשה, הפעם הראשונה בה מבינה הנאשמת שמדובר בשוטר שניצב מולה, היה, לדבריה,
 16 לאחר שהרכבים נעצרו. על פי גרסתה, בשלב זה יצא אליה השוטר, פתח את דלת רכבה, משך אותה
 17 בחוזקה החוצה וקלל אותה, תוך שאמר לה שהיא גרמה נזק ל"ליידיז" (פרוטוקול עמ' 49 ש' 8-1) וראו
 18 גם עמ' 56 ש' 12-13: הבנתי שמדובר בשוטר רק שהוא אמר את המילה "ליידיז". לא על פי המדים שלו
 19 חשקתי מי הוא ומהו". גרסה זו של הנאשמת עומדת לכאורה בסתירה לדברים שמסרה בחקירתה
 20 (ת/11 ש' 20) שם הסבירה שכבר בפניה לכביש 431 "הבנתי שזה משטרה וכנראה רוצים שאני יעצור
 21 בצד". משעמתה עם סתירה זו טענה הנאשמת שהמילה "כנראה" הייתה צריכה להירשם לפני המילה
 22 "משטרה". ואולם, הסבר זה אינו מתיישב עם המשך דבריה של הנאשמת בחקירתה (ת/11 ש' 74) שם
 23 חזרה על דבריה משורה 20: "שאני באתי לפנות ימינה לכביש 431 זה היה השלב שהבנתי שזה צ"ל
 24 "זאת" – ע.מ.) משטרה ושהיא רוצה שאני (א)עצור בצד...". על אף קיומה של סתירה בנקודה זו בין
 25 דבריה של הנאשמת במשטרה לבין הדברים שמסרה בבית המשפט, מצאתי שאין לייחס לה חשיבות
 26 רבה וזאת ממספר טעמים. האחד – אין פער משמעותי בין השלב בו טענה הנאשמת שהבינה שמדובר
 27 בשוטר בחקירתה במשטרה (הירידה לכביש 431 במוהלכה החלה בתהליך עצירת הרכב), לבין השלב
 28 הנוגע בעדותה (השלב בו השוטר אומר לה שהיא גרמה נזק לליידיז – כלומר מיד לאחר שחרכבים
 29 נעצרו והתנגשו). החשוב הוא שהנאשמת הבינה או חשדה שמדובר ברכב שמבקש שהיא תעצור
 30 והעובדה שהיא אכן האטה בשלב זה את מהירות נסיעתה עד לעצירת הרכב. הטעם השני, הקשור
 31 לטעם הראשון, הוא שבחלף הזמן לא מן הנמנע שלפחות חלק מפרטי האירוע יתערבבו בראש של
 32 הנאשמת, בפרט כאשר אין מדובר בפרט עובדתי אלא בפרט תודעתי. כפי שצינתי, גרסתה של

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15-08-48714 מדינת ישראל

תיק חיצוני: 464430/2014

1 הנאשמת הייתה עקבית ומחויקת לאורך כל הדרך, החל מאמרוניה בתחנת המשטרה, עבור דרך
2 דברים שמסרה לרופא המטפל (מ/5), המשכה בחקירה ראשית וסופה בחקירה נגדית. הנאשמת מסרה
3 תשובות ארוכות ובהירות והותירה רושם אמין ביותר, זאת בניגוד לגרסת השוטר שהייתה, בחלקים
4 מסוימים לא התלטיית ובחלקים אחרים אף מגמתית. הטעם השלישי הוא שאין רבותא בין שני
5 השלבים, שכן שניהם מאוחרים לשלב בו טען השוטר שהנאשמת זיהתה אותו כשוטר.

6
7 13. לסיכום נקודת זו - בשים לב למכלול הנסיבות מצאתי שגרסת הנאשמת לפיה היא לא חבינה
8 שהרכב שנוסע לצדה הוא רכב משטרתי, בתוכו נוהג שוטר שמבקש ממנה לעצור בצד, איננה בלתי
9 סבירה, בין אם הנאשמת חבינה זאת בשלב הירידה לכביש 431 ובין אם חבינה זאת לאחר ההתנגשות
10 ולאחר שהשוטר אמר לה שמדובר בניידת.

11

12 הטק שנרשם לניידת – האם חבלה במויד:

13

14 14. נטען נגד הנאשמת שזיה פגעה בניידת המשטרה במויד. הנאשמת לא הכחישה, כאמור, שאכן
15 היה מגע בין רכבה לבין רכבו של השוטר, אולם הכחישה מכל וכל שפגעה ברכב בצורה מכוננת ובמטרה
16 לגרום לו נזק. נחפוץ הוא, את האשמה לתאונה הטילה על השוטר. כך, משנשאלה האם הפגיעה הייתה
17 מכוננת ענתה:

18 "ממש לא מכוננת, ניסיתי לעצור והוא פשוט חסם אותי. תוך כדי שאני מנסה לעצור
19 הוא חוסם אותי. מאחר והכביש מהיר, זה עניין של שניות אין לי הרכב זמן להאט,
20 תוך כדי שאני מאטה הוא חוסם אותי והייתה התנגשות. אם זה היה כביש עירוני לא
21 בטוח שהייתה התנגשות. מאחר וזה כביש מהיר ונטיעים 100 אז הייתה התנגשות.
22 אני לא מבינה את המילה במויד. אם כבר הוא פגע בי במויד כי הוא חסם אותי"
23 (פרוטוקול עמ' 48 שי 22-26).

24 לאחר ששמעתי את הסברי הצדדים, אינני סבור שעלה בידי המאשימה להוכיח ברף החוכחה הנדרש
25 בחליף פלילי שאכן כוונת הנאשמת הייתה לפגוע בניידת ולגרום לה נזק.

26 עיון בגרסת השוטר יעצמו מלמדת בצורה הטובה ביותר על שהתרחש: "נסעתי אחריה, התחלתי להאט
27 אותה תוך כדי הצמדה לשטח, למעקה בטיחות בצד שמאל עד שהצמדתי אותה. במהלך ההצמדה
28 היא פגעה בי בחלק האחורי של הניידת ופיצצה את הצמיג האחורי עד שהיא מצרחה". (פרוטוקול עמ'
29 6 שי 8-6 וראו גם בהמשך עמ' 8 שי 3-1 ועמ' 17 שי 4-5).

30 לדידי, השימוש החוזר של השוטר במילים "הצמדה" ו"הצמדתי" מלמדת על התקרבות של הניידת
31 לרכבה של הנאשמת ולא להיפך. אין חולק על כך שהשוטר ביקש לגרום לרכבה של הנאשמת לעצור

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מדינת ישראל

תיק חיצוני: 464430/2014

1 בצד. לצורך כך, ומשלא עזרו האמצעים האחרים בהם השתמש, הוא ניסה לבצע זאת בצורה פיזית,
 2 כלומר קירוב רכבו לעבר רכבה של הנאשמת.
 3 ואולם, כאשר השוטר מתאר את המפגש בין שני הרכבים, הוא מטיל לפתע את האשמה לפגיעה על
 4 הנאשמת ("היא פגעה בי", "היא פיצצה את הצמיג"), זאת מבלי שהתייחס בת/7 או במדותו לשאלה
 5 האם הנאשמת חסיטה את רכבה באופן מכוון לכיוון רכבו.
 6
 7 15. בין הצדדים התגלעה מחלוקת בשאלה האם השוטר עצר את רכבה של הנאשמת מעמייס,
 8 כטענת השוטר, או שמה מדובר באירוע אחד רציף, בסופו עצר השוטר את הנאשמת בירידה לכביש
 9 431, כטענת הנאשמת. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ולאור העובדה שאין כל תמיכה בגרסת
 10 השוטר, נותר בלבי ספק שמה גרסת השוטר משקפת נכונה את שהתרחש.
 11 השוטר חניד על כך שבמהלך העצירה הראשונה פגע רכבה של הנאשמת ברכבו בפגוש האחורי של
 12 הניידת (פרוטוקול עמ' 6 ש' 2). כתמיכה לטענה זו הוגש מסמך ת/10 וכן תמונה ת/9, בה ניתן לראות
 13 מקרוב את הפגוש האחורי של הניידת. על הפגוש ניתן להבחין בשריטות ובסימנים קטנים ובים לאורך
 14 הפגוש כולו, לרבות על חלקו העליון – מקום שאין חולק שלא יכול להיפגע כתוצאה מפגיעת רכב ברכב
 15 בעוצמה נמוכה. כפי שניתן לראות בתמונה, המכה הנטענת אף לא גרמה לכיפוף או למעיכת הפגוש.
 16 בנוסף ניתן להבחין במספר שריטות בחלק התחתון של מכסה תא המטען (מימין ללוחית הרישוי),
 17 שהינן חלק בניידת שלא נטען שהנאשמת פגעה בו, עובדה שיכולה להצביע על כך שלא היה מדובר
 18 בניידת חדשה ושמורה, אלא בסימנים ושריטות שנגרמו לניידת לאורך זמן, ללא כל קשר לאירוע
 19 הנדון.
 20 על כל אלו יש לחוסיף את האמור בת/10, לפיו "הרכב ניזוק בצדו השמאלי. החלקים שנמצאו
 21 מכופפים, מעוותים והיה צורך ביישורם: מגן אחורי, כנף אחורית שמאל, דלת אחורית שמאל, דלת
 22 קדמית שמאל". כלומר – אף לא מילה אחת על הפגוש האחורי של הרכב.
 23 אם נבדוק את רכבה של הנאשמת, הרי שממ/6 לא עולה שנגרם נזק לחלק הקדמי של הרכב, דבר שהיה
 24 מותבקש בנסיבות כהן אכן פגע חלקו הקדמי של רכבה של הנאשמת בניידת.
 25 גם תיאורו של השוטר את שאירע לטענתו בשלב זה איננו חד משמעי ולבטח מעורר תהיה:
 26 "ש. מה קרה לרכב. איזה נזקים היו
 27 ת. לא היה שום מכה רצינית, נתנה לי מכה בפגוש, יכול להיות שיש שם מכה רצינית
 28 לא ידע." (פרוטוקול עמ' 13 ש' 15-16)
 29 במהלך עדותו הודה השוטר שכלל לא בדק האם נגרם נזק לניידת בחלק האחורי (ראו דבריו בעמ' 14
 30 ש' 22-23), התנהגות שאינה מתיישבת עם הגיונם של דברים ועם נטייה טבעית לבדוק איזה נזק נגרם
 31 לרכב.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15-08-48714 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

תיק חיצוני: 464430/2014

1 לאור האמור, נותר ספק משמעותי האם גרסת השוטר, לפיה רכבה של הנאשמת פגע בפגוש האחורי
2 של הגיידת, יכולה לעמוד.
3 לא הייתי מותעבב בניתוח שאלת הנוק לפגוש האחורי, אלמלא ביקשה המאשימה לחזק על סמך נזק
4 זה את גרסת השוטר לפיה הנאשמת פגעה עם רכבה ברכבו של השוטר פעמיים, ומכאן לבסס את
5 הטענה שהנאשמת עצרה את רכבה ומשיצא אליה השוטר, נמלטה ממנו עד שנעצרה על ידו בהמשך
6 כירידה לכביש 431. לפיכך, ומשמצאתי שלא לאמץ את גרסת השוטר בנקודה זו, נותר סימן שאלה גם
7 לגבי המשך הגרסה – כלומר שהשוטר עצר את הרכב פעמיים ושלאחר הפגם הראשונה ברחו ממנו
8 הנאשמת לאחר שיצא לכיוונה.
9

10 16. חשיבות נוספת לשאלה האם הנאשמת פגעה ברכב פעם או פעמיים קיימת לצורך הוכחת
11 היסוד הנפשי הנדרש לצורך ביטוס עבירת היקף בזדון, במובן זה שכלל שיעלה בידי המאשימה להוכיח
12 שאכן היו שתי פגיעות, יקשה הדבר על הנאשמת לטעון טענת "יתום לבי" או "מקריות".
13 כאמור, משמצאתי שלא ניתן לקבוע שאכן היו שתי עצירות, ומכאן שלא ניתן לקבוע אם היו שתי
14 פגיעות, נחלשת במידה משמעותית גם היכולת להוכיח את יסוד הכוונה או הזדון במעשיה של
15 הנאשמת.

16 אשר לספק שנתר בכל הנוגע לכוונתה של הנאשמת לפגוע בניידת במזיד, ניתן להפנות אף לדברי
17 השוטר עצמו (נמ' 28 ש' 31-26):

18 "ש...תסכים אתי שהתנגשות ביניכם לא (נעשתה) במכוון היה איזה הליך שניסית לסגור
19 אותה והיא לא פגעה בך במכוון.

20 ת. אין לי מושג מה היא חשבה באותו רגע, מבחינתי היא ביצעה עכירה, לא נענתה לחזרה
21 שוטר לעצור."

22 גם בחמשך (נמ' 29 ש' 1) מששאל בשנית, השיב השוטר "אני יודע שעשתה במכוון, בן אדם נורמלי
23 היה עוצר בצד. אדם נורמלי שמקבל הוראה משוטר לעצור מקבל את ההוראה והולך הביתה. אני
24 חושב שהיא עשתה את זה בכונה. נהג נורמטיבי היה עוצרי".

25 מהאמור ניתן להיווכח שמסקנתו של השוטר לפיה הפגיעה בו הייתה מכוונת, לא רק שלא הייתה
26 החלטית, אלא שהיא התבססה על העובדה שהנאשמת לא עצרה בצד כפי שביקש, עובדה שאין לה כל
27 קשר למסקנה אליה הגיע.

תסקלות והאיומים

31 17. הנאשמת לא הכחישה שאמרה לשוטר שתתלונן עליו במח"ש על כך שחטריד אותה מינית,
32 זאת לאחר שכינה אותה "שרמוטה" ו"זונח". אינני נדרש לקבוע במסגרת החלטתי זו האם הטחת

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מדינת ישראל

תיק חיצוני: 464430/2014

1 המילה "שרמוטה" באזרח, במהלך פעילות לאכיפת חוקי התנועה, מהווה עבירה של הטרדה מינית.
 2 החשוב לענייננו הוא שהנאשמת הטיחה בשוטר, מיד לאחר שאמר לה את המילים הנוטות, שתתלונן
 3 עליו בפני גורם מוסמך בגין מעשיו כלפיה. אותו מעשה היה, לחשקפתה, מעשה מיני שהצדיק הגשת
 4 תלונה נגד השוטר. לא מן הנמנע שאמירתה זו של הנאשמת שתתלונן עליו על שביצע בה עבירה של
 5 הטרדה מינית נקלטה באזני השוטר כאיום להתלונן עליו במח"ש על מעשה מיני חמור יותר.
 6 מאחר שהשוטר הודה למעשה שקילל את הנאשמת, חרי שקיים עיגון ראייתי לגרסתה של הנאשמת
 7 לכך שחילופי המילים ביניהם, בהקשר זה, החלו על רקע אמירת השוטר. ניכר שהנאשמת העידה על
 8 עניין זה, כפי שהעידה על יתר חלקי האירוע בביטחון רב וברצף סיפורי לוגי והגיוני, בדיוק כפי שתיארה
 9 זאת בהזדמנות הראשונה בפני החוקר שתקר אותה לאחר האירוע (ת/11).
 10 הנאשמת לא תכחישה שאף היא קללה את השוטר (ת/11 ש' 83), אולם יש לקרוא את דבריה כחקשר
 11 של הסיפור בכללותו. כלומר – אמירות וקללות שבאו לאחר שהשוטר צעק עליה וקלל אותה. יצוין
 12 שהשוטר לא מצא לנכון לתעד בדוח הפעולה את העובדה שחזא קלל את הנאשמת, ומכאן שאין כל
 13 פירוט מה היה אופי הקללות:

14 "ש... היא טוענת שקיללת אותה בכל מיני קללות.

15 ת. גם אמרתי לחוקרת של מח"ש יכול להיות שזרקתי מילה אחת או שתיים לא זכור בדיוק.
 16 יכול להיות שקיללתי בלהט הדברים, בעקבות כל חפה שהיא פתחה עלי.

17 ש. מה אתה חושב אמרת לה.

18 ת. לא זכור את הקללות. מי שישמע כמה קללות. איזה קללות. אמרתי יכול להיות בלהט
 19 הדברים זה קרה, לא זכור.

20 ש. היא אומרת קראת לה שרמוטה וגורילה.

21 ת. גורילה זה המצאח שלה.

22 ש. שרמוטה יש מצב שקראת לה.

23 ת. לא.

24 ש. אז איך אתה מקלל.

25 ת. לא יכול להגיד לך דברים שאני לא זוכר, יכול להיות שקיללתי אני לא זוכר מה."

26 (פרוטוקול עמ' 24 ש' 28 עד עמ' 25 ש' 6)

27
 28 מתאמור עולה שהשוטר, על אף שאמר מספר פעמים שאינו זוכר את נוסח הקללות, לפתע זכר שלא
 29 כינה אותה בכינויים שהוטחו בו על ידי ב"כ הנאשמת, עובדה המצטרפת להתרשמותי הכללית לפיה
 30 עדותו של השוטר הייתה חסרה ומגמתית. כך, משהוטח בשוטר שהשתמש במילות הגנאי "שרמוטה"
 31 "גורילה", הוא מיהר להכחיש שהשתמש במילה "גורילה". רק לאחר שנשאל מפורשות על ידי ב"כ
 32 הנאשמת אם מכאן ניתן להבין מתשובתו שבמילה "שרמוטה" כן השתמש, שלל גם אפשרות זו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מזינות ישראל

תיק חיצוני: 464430/2014

- 1 העובדה שהשוטר לא הכחיש תחילה שכינה את הנאשמת במילת הגנאי "שורמוטה", בניגוד להכחשתו
 2 שהשתמש במילה "גורילה", מחזקת את גרסת הנאשמת לפיה אכן נעשה שימוש מצד השוטר בכינוי
 3 זה. ככל שכך חס פני הדברים, חרי שיש בכך כדי לחזק את גרסת הנאשמת לפיה אכן אמרה לשוטר
 4 שמדובר מבחינתה בעבירה של הטרודה מינית ועל כוונתה למנות למח"ש.
 5 לא בכדי מצאתי להרחיב מעט בנקודת זו, שכן היא מצטרפת לדוגמאות הנוספות עליהן עמדתי קודם
 6 לכן ובבעייתיות הקיימת לטעמי בקבלת גרסת השוטר כמו שחיא.
 7
 8 18. חשוב לזכור שחילופי הקללות נאמרו מיד לאחר שהניידת נפגעה במהלך עצירת הרכב, מה
 9 שיכול להסביר את כעסו של השוטר, כפי שהוא עצמו העיד (פרוטוקול עמ' 24 ש' 24: "וודאי שכעסתי
 10 כל אחד היה כועס").
 11 סימן נוסף לכך שהשוטר היה בעצמו בסערת רגשות מצאתי בעובדה שברגע שהגיע לרכב של
 12 הנאשמת, פתח את הדלת והוציא אותה בכוח. הנאשמת העידה שהשוטר משך אותה מהניידת
 13 כשאגרות הבטיחות הייתה עדיין עליה ומבלי שביקש ממנה לצאת מהרכב.
 14 אין ספק שהיה מדובר באירוע חריג, מפתיע, שלא לומר מסוכן לשני הצדדים. ניתן אף להבין את סערת
 15 הרגשות בה היו נתונים הן הנאשמת והן השוטר בעקבות התאונה בה נפגעו שני הרכבים. מצב דברים
 16 זה יכול אף להסביר את ההיסטריה בה הייתה נתונה הנאשמת. באופן לא ברור, אין זכר בדוח הפעולה
 17 אותו ערך השוטר (ת/7) למצבה החיסטרי החריג של הנאשמת, מעבר לתיאור התנהגות שלילית במובן
 18 זה שחיא השתוללה. כמו כן, גם במהלך העדות לא נעשה על ידו כל מאמץ להבין שמא תחילת האירוע
 19 נבעה מטעות במובן זה שיתכן שהנאשמת לא הבחינה בכך שמדובר בניידת משטרתית מוסווית. רק
 20 במהלך החקירה הנגדית הודה השוטר שהנאשמת הייתה במצב של היסטריה, אולם קישר זאת מיד
 21 לכך שהיא צעקה וקללה ולא לסיבות שגרמו לה להגיע למצב זה (פרוטוקול עמ' 19 ש' 1).
 22 הלחץ בו היה נתון השוטר לאחר קרות התאונה, לאחר שמנקודת המבט שלו עבר כרגע נתגת שניסתה
 23 להתחמק ממנו ולא נענתה לקראתו לעצור, יכול אף להסביר את רצונו להוציא את הנאשמת מתוך
 24 הרכב. השוטר הסביר בעדותו שמאחר שהנאשמת סירבה לצאת מרכב, הוא משך אותה. בהינתן
 25 שהנאשמת הייתה היסטרית כתוצאה מההתרחשות הבלתי צפויה, שלא לומר מפחידה שזה עתה
 26 חוותה, יתכן שמעט יותר סבלות וניסיון להרגיע את המצב, היה מונע את הוצאתה של הנאשמת בכוח
 27 מהניידת ואולי אף את חמשך הידרדרות המצב (הצורך באוק, חילופי הדברים בין הנאשמת לשוטר,
 28 הצורך לכלוא את הנאשמת בתוך הניידת עד להגעת כוח עזר וכיו"ב).
 29
 30
 31
 32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מזינות ישראל

תיק חיצוני: 464430/2014

התנהגות הנאשמת בתוך הניידת

- 1
2
3 19. השוטר טען שהנאשמת חמשיכה להשתולל בניידת. על פי התיאור שמסר, לאחר שהוציא את
4 הנאשמת מהרכב, הוא אזק את ידיה מאחורי גבה. מששאל על ידי בי"כ החשודה לסיבה לכך הסביר
5 "שזה חנוהל שלטי" (פרוטוקול עמ' 22 ש' 25). מנגד טען בי"כ הנאשמת שהדבר נעשה בניגוד לנהלי
6 מטא"ר. לא הנהלים עליהם הסתמך השוטר ולא טולי מטא"ר חוצגו לעיוני, אולם החשוב לעניינו הוא
7 שאין חולק שהנאשמת הייתה אזוקה אזיקה אזורית, באופן שמנע ממנה לעשות שימוש בידיה. למיכך,
8 משהוכנסה הנאשמת לניידת חסגורה, כאשר לדבריה לא היה בה כל פתח, אני מקבל גרסתה לפיה
9 בעטה בזלון ובדלת הניידת במטרה לגרום לשוטר לפתוח פתח שיאפשר כניסת אויר לרכב. בעיטות
10 בניידת, בנסיבות אלו, אינן מקימות עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
- 11 20. חשוב לזכור - הנאשמת הוכנסה לניידת לאחר שבמהלך נסיעה רגילה, הייתה מעורבת
12 בתאונה, בה נפצע גם רכבה. מדובר במי שלא הייתה מעורבת עד היום בתאונה דרכים, ובמי שלא היו
13 לה מפגשים עם שוטרים. לאחר התאונה, במקום לבדוק האם היא בסדר והאם היא נפגעה (במילים
14 אחרות "הרגעת מצבי"), ניגש אליה חשוטר, שאין חולק שממדי גופו גדולים משלה במידה משמעותית,
15 משך אותה מהרכב, צעק עליה, ואף האשימה אותה בתאונה ובנוק שגורם. אין פלא, אפוא, שכל אלו
16 גרמו לנאשמת להתקפת ההיסטריה, שכללה צעקות ובכי. נראה שהתנהגותה של הנאשמת התפרשה
17 בעיני השוטר כ"השתוללות" וכתנהגות שאף הצדיקה איזוק ידיה מאחור והכנסתה לניידת סגורה,
18 עד להגעת שוטרים אחרים למקום. ואולם, מנקודת מבטה של הנאשמת, שגם כך נקלעה למצב שאך
19 לפני רגע לא העלתה בדתה שתגיע אליו, היא הוכנסה לניידת לזמן בלתי ידוע שכן מטבע הדברים לא
20 אמר לה השוטר לצורך מה הוכנסה לניידת ומתי עתידה להגיע שוטרת למקום שתאזוק אותה ברגלית.
21 במצב דברים זה, תיאור הנאשמת את שעבר עליה בתוך הניידת איננו בלתי סביר:
- 22 "לא יכולתי לתאר במילים מה עבר באותם שניות. שהוא מושך אותי ודוחף אותי בעוצמה עם
23 הידיים שלו על החזה שלי לרכב, הוא מיד טורק לי את הדלת על מנת שאשב בפנים. לא כל כך
24 הצלחתי לשבת הוא דחף אותי, יותר נכון השכיב אותי בתוך הניידת שלו. ואז הוא פשוט סוגר
25 את הדלת ומתחיל לדבר במכשיר קשר. בשלב הזה אני צועקת לו שיפתח לי את הדלת או את
26 החלון או משוה שאוכל לנשום. לא נשמתי, הייתי בפניקה, צרחתי, חמוגן ברכב לא פעל,
27 החלונות הכל היה סגור ומוגף, הדלת הייתה נעולה, לא נעולה אבל סגורה, וסגר אותה שלא
28 אוכל לפתוח כי הוא נצמד לדלת. מאחר שלא הייתה לי אפשרות שאני אזוקה מאחורה לפתוח
29 את הדלת אז ניסיתי לצעוק לו שיפתח לי את הדלת. מאחר והוא לא הגיב לי, המשיך לדבר
30 במכשיר הקשר אז ניסיתי לפתוח, לקחתי את הרגל שלי וניסיתי לפתוח עם הרגל לפתוח את
31 הדלת של הדלת וכשחוא ראה את זה אז הוא מיד טרק לי בחזרה את הדלת וניסיתי לצעוק
32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מזינת ישראל

תיק חיצוני: 464430/2014

- 1 לו שאני צריכה אוויר שאני לא נושמת שיגיד לי מי הוא, על מה אני עצורה, מה קורה פה בכלל.
 2 (אז ניסיתי פעם שניה לפתוח את הדלת עם הרגל אז פשוט מה שחוא עשה הוא שלף לי את
 3 הנעליים מחרגליים, זרק אותם לכביש ואמר לי לשתוק וקרא לי במילים גסות כמו שרמוטה,
 4 גורילה ושאני אירגע וטרק בחזרה את הדלת" (פרוטוקול עמ' 50 ש' 22-10 וראו גם עמ' 54
 5 ש' 30-26).
- 6 לסיכום נקודה זו אפנה לדבריה של הנאשמת (עמ' 62 ש' 22-21): "זו התנהגות של בן אדם שרוצה
 7 לנשום ולא של בן אדם שרוצה לברוח".
 8
- 9 21. חיזוק לתיאור המצב הנפשי בו הייתה נתונה הנאשמת במהלך האירוע מתקבל גם מעדותה
 10 של השוטרת רס"ל לירון בלול (נ"ת/4), שהייתה הראשונה להגיע למקום לאחר שהנאשמת הוכנסה
 11 לניידת:
- 12 "אני זוכרת שאני נכנסתי לניידת היא הייתה קצת סהרורית. היה לה הדיבה ורק על הפנים,
 13 וסליחה גם על המילה היה לה נזלת וקניחתי לה את האף הזוהי לה את השיער ניקיתי לה
 14 את הפנים ונתתי לה מים" (פרוטוקול עמ' 39 ש' 25-23).
- 15
- 16 לדונקבת ההיסטוריה בה הייתה נתונה הנאשמת יש ביטוי גם בהמשך, עת הובאה לתחנת המשטרה.
 17 הנאשמת תיארה את שעבר אליה בתחנת המשטרה באריכות וניכר שההתנהלות מולה בתחנה הייתה
 18 קשה לה. הנאשמת תיארה שהיא המשיכה להיות אנוקה בידיה וברגליה שעות ארוכות, גם בעת
 19 בדיקתה על ידי מד"א שהוזעק למקום. כמו כן סיפרה שהקיאאה לפחות שש פעמים, שרעדה בכל גופה
 20 עד ששפכה על עצמה מים שהוגשו לה, שטאסר עליה לדבר עם אמה ושחרגישה כאנים בכל גופה. חיזוק
 21 לגרסתה של הנאשמת שאכן נחבלה מצאתי בסימנים שגראו על גופה נראו נ/2 ממנו עולה שמדובר
 22 בשפשוטים, המטומות ושריטות. הנאשמת הסבירה שהיא סירבה להתפנות לבית החולים לאחר
 23 שנמסר לה שככל שתגשה כן היא תהיה בסטטוס של עצורה, כשהמשמעות היא שתישאר כבולה
 24 ושתקירתה תידחה לשלב מאוחר יותר. על מצבה של הנאשמת ועל חוסר היכולת לחקור אותה תעיד
 25 אולי העובדה שבסופו של דבר נחקרה הנאשמת בשעה 19:58, בדיוק ארבע שעות (!) לאחר תחילת
 26 האירוע. רק בשעה זו הוסרו מעליה האזיקים. לחשלמת התמונה יצוין שבסופו של יום שוחררה
 27 הנאשמת מתחנת המשטרה לאחר שאמה הגיעה לתחום עליה ערבות רק בסביבות חצות הליל. גם
 28 חרופא המטפל אליו הגיעה הנאשמת, כ - 14 שעות לאחר ששוחררה מהתחנה, ולאחר שאמה של
 29 הנאשמת קיבלה את אישור התחנה ליציאתה של הנאשמת ממעצר הבית אליו שוחררה, מצא לנכון
 30 לציין שהנאשמת עדין "נסערת מאוד" (5.מ).
- 31
 32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מדינת ישראל

תיק חיצוני: 464430/2014

אי איתורה של עדת הגנה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

22. על מנת לשפוך אור על המצב הנפשי הקשה בו הייתה נתונה הנאשמת, ביקשה ההגנה להעיד את אמו של אדם אחר שנחקר במועד בו נחקרה הנאשמת. לטענת הנאשמת אותה אישה סייעה לה ואף דאגה שיביאו לה אוכל ושתייה. גם אם מדובר בעדות שאינה נוגעת במישרין ללב לבו של האירוע בניגוד להעמדה הנאשמת לדין, אלא "ירק" לצורך הוכחת מצבה הנפשי בסמוך לאחר האירוע, הדבר לא הסתייע בשל אי שיתוף פעולה מצד המאשימה, שדומה שעשתה מצדה מאמץ מינימלי בלבד לסייע לנאשמת באיתורה של אותה אישה.

תגובת המאשימה, שנמסרה מפי התובעת בסוף יום העדות הראשון, הייתה שאין לה אפשרות לשתדל באמצעים העומדים לרשותה את שמות האנשים שנכחו בתחנה ואף לא את שמות הנחקרים באותו יום, כך שבסופו של יום לא הועבר שמה של אותה אישה לידי ההגנה.

ראשית אציין שלא ברורה התנהלותה של המאשימה שלא טרחה להשיב בכתב לבקשת ההגנה, חרף החלטת שניתנה. שנית, לא ברור על סמך מה התבססה התגובה בהיענות שלא הוגש כל מסמך מטעם קצין החקירות המצביע על ניסיון שנעשה לאיתור שם העדה או שמו של בנה שנחקר ביום האירוע. לגופו של עניין, תמוה בעיני כיצד לא ניתן לבדוק במערכות המחשוב המשטרותיות האם אדם נחקר במועד מסוים בתחנת משטרה (לחבדיל, למשל, מחקירה שטערכת לעתים מחוץ לתחנה, שאו היא לא מתועדת במחשב אלא נכתבת בכתב יד ונסרקה בהמשך לתיק החקירה).

כאשר מדובר בראייה שעשויה לסייע לנאשם בניהול הגנתו, מצופה שאותה ראייה תאותר במסגרת ניהול החקירה. בהחלט יתכן שבנקודת הזמן בו התיק מסוכס או בשלב ניתוח הראיות לשם חקנת כתב אישום, יסבור חוקר או תובע שאין באותה ראייה כל צורך לאור דיות הראיות בתיק וקביעתם המקצועית שאותה ראייה ממילא לא תוכל לסייע לנאשם בהגנתו. עם זאת, לאחר שהוגשה מטעם ההגנה דרישה מפורשת לאתר את אותה ראייה, ולא נעשה כל מאמץ על מנת לנסות ולאתרה, נוקף הדבר לחובתה של המאשימה.

וידגש, במהלך עדותה היו לנאשמת טענות רבות נגד השוטרים, לרבות לגבי האופן בו התייחס אליה בתחנת המשטרה. לפיכך, עדותה של אותה אישה הייתה יכולה לשפוך אור על טענות אלו, לחזקן או להפריכן. משכך, משנמנעה מהנאשמת התודמנות להביא את אותה אישה, ומנגד לא הוצגו פעולות שנעשו על מנת לנסות ולאתר אותה דרך בנה, ששמו הפרטי ומועד חקירתו נמסרו למאשימה, מצאתי שמחדלה זה של המאשימה רובץ לפתחה והנאשמת זכאית ליהנות ממנו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15-08-48714 מדינת ישראל

תיק חיצוני: 464430/2014

סיכום

1
2
3 23. עבירת האיומים – משמצאתי להאמין לגרסת הנאשמת שהודתה שאמרה לשוטור שתתלונן
4 עליו על שחטירד אותה מינית לאחר שכינה אותה "שרמוטה", חרי שאין מדובר בעבירה של איומים,
5 אלא לכל חיותר בחודעה לשוטור על כך שתפעל באמצעי חוקי על מנת להתלונן על שעשה לה.
6 גם אם הנאשמת קללה את השוטור, אין מקום להרשיעה בעבירה של העלבת עובד ציבור, לא רק בשל
7 העובדה שעבירה זו לא הופיעה בכתב האישום והנאשמת לא הוזהרה במהלך הדיון שיתכן שתורשע
8 בה, אלא שלא ניתן יהיה להרשיעה מעבירה זו נוכח התנהגותו של השוטור כלפיה והעובדה שמדוברין
9 שלו עולה שיתכן שאף הוא קלל אותה.
10 עבירת היזק בודון – מסקנתי היא שבמישור העובדתי לא עמדה המאשימה בנטל המוטל עליה להוכיח
11 שאכן הנאשמת היא זו שפגעה ברכבו של הנאשם, ודאי שלא במזיד. כמו כן לא ברורה תרומתו של
12 השוטור שנצמד לרכבה של הנאשמת במטרה להורידו לשוליים, לאותה פגיעה. מכל מקום, במצב
13 הדברים המתואר, ניצבת המאשימה הרחק מרף החוכחה הנדרש להוכחת ה"זדון" לפגוע בניידת
14 המשטרית, ככל שתאשמת אכן ידעה בשלב זה שמדובר בניידת משטרית.
15 עבירת הפרעה לשוטור – משלא עלה בידי המאשימה להוכיח באיזה שלב הבהינה הנאשמת בכך שהרכב
16 שנוסע לידה וכורז לה הוא רכב משטרתי, לא ניתן להרשיעה בעבירה של הפרעה לשוטור. ככל הנוגע
17 להתנהגותה לאחר שרכבה עצר, מצאתי שלשוטור עצמו הייתה תרומה לא מבוטלת להתלהטות היצרים
18 במקום. הדוגמא הבולטת היא הכנסתה של הנאשמת לרכב סגור למשך 15-10 דקות, כשהיא אווקה
19 בידיה מאחור. דרך פעולה זו בה נחר השוטור הביאה את הנאשמת, שגם כך הייתה היסטורית מהאירוע,
20 למצב בו היא נאלצה לשכב על גבה ולבעוט עם רגליה בניידת על מנת שחשוטור יפתח את הדלת או
21 החלון כדי שייכנס אויר לניידת.

לפני סיים

22
23
24
25 24. לא אוכל לסיים החלטתי זו מבלי להתייחס למרדף שהתנהל בין השוטור לנאשמת על כביש 4.
26 דבקות במשימה היא תכונה חשובה ויש לשבח שוטרים שמבצעים תפקידם לרווחת כלל הציבור. עם
27 זאת הדבקות במשימה צריכה להיות לאור המטרה. כאשר מדובר בחשד לביצוע עבירת תנועה של
28 שימוש בטלפון תוך כדי נהיגה, כלל לא ברור שישנה הצדקה לביצוע מרדף הכולל גם הורדה פיזית של
29 הרכב לשוליים, דבר שכרוך מעצם טיבו וטבעו בסיכון לנטע הרכב, לשוטור ואולי אף לנהגים בדרך.
30 אשוב ואזכיר - השוטור הודה שלא טרח לבדוק של מי הרכב או מי יושב ברכב מכאן שסבר שאכן מדובר
31 בנהגת שמבצעת עבירת תעבורה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה (עמ' 27 ש' 24 ועמ' 15 ש' 27
32 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48714-08-15 מדינת ישראל

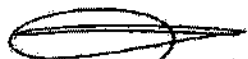
תיק חיצוני 464430/2014

1 יש להפגיל שיקול דעת ולבצע מרדמים רק בשעה שאין ברירה ואין כל אמצעי אחר להשיג את המטרה.
 2 במקרה שלטו ניתן היה למשל להסתייע בניידות אחרות, גלויות, שהשוטר ידע שפועלות בגזרה - אותן
 3 ניידות שהגיעו למקום, לבקשתו, בהמשך על מנת לסייע לו לגזוק את הנאשמת. כמו כן ניתן היה
 4 להמשיך ולנסוע לצד רכבה של הנאשמת ולהמשיך ולכרוז לה, מתוך הבנה שיטנם אנשים חסרי הבנה
 5 או ניסיון עם המשטרה, אנשים הלוקים בשמיעתם או אנשים מבוגרים, להם לוקח מעט יותר זמן
 6 להבין שרכב שנוסע לצדם, ללא סימנים חיצוניים מזהים, הינו רכב משטרה. מה שברור לשוטר או
 7 לאזרח שמצוי בקשר עם המשטרה, אינו מובן מאליו לכל אזרח, במדינה כמדינתנו בה מסתובבים
 8 רכבי הצלה וביטחון מסוגים שונים ומגוונים.

9
 10 26. מכל האמור, החלטתי כאמור לזכות את הנאשמת מהעבירות בהן הואשמה.

11 זכות ערעור לבית המשפט המתוזי תוך 45 יום מהיום.

12
 13
 14 ניתנה היום, ג' שבט תשע"ז, 30 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

15
 16

17 עמית מיכלס, שופט
 18